

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΙΑΛΟΓΟΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΣΕ

Ὡς γνωστόν, τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων μετέχει εἰς τόν θεολογικόν διάλογον μετά τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ὡς καί αἱ λοιπαί Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι.

Ἐν ὧσφι τῆς συγκλήσεως τῆς Ὀλομελείας τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου τούτου ἀπό 16^{ης} ἕως 23^{ης} τρέχοντος μηνός Ὀκτωβρίου εἰς Πάφον τῆς Κύπρου, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεκάλεσεν εἰς τό Πατριαρχεῖον τόν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ εἰς τόν διάλογον τοῦτον, ὁμότιμον καθηγητήν τῆς θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιον Γαλίτην, ὁ ὁποῖος ἀφ' ἑνός μὲν ἐνημέρωσεν Αὐτόν ἐπὶ τῆς ἄχρι τοῦδε πορείας τοῦ διαλόγου καί κυρίως ἐπὶ τοῦ κειμένου τῆς Ραβέννης, ἀφ' ἑτέρου δέ ἔλαβε παρ' Αὐτοῦ ὁδηγίας διὰ τήν συνέχισιν τούτου.

Ἀξιοσημεῖωτοι θέσεις τῶν ὁδηγιῶν τούτων εἶναι ὅτι τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, συνεπές πρὸς τήν καθ' ἑκάστην ἀναπεμπομένην προσευχήν τῆς Ἐκκλησίας «ὑπέρ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως», δέν ἀπομονώνεται, δέν ἀποκλείει ἑαυτό ἀπό τῆς πλήρους συνεργασίας καί κοινωνίας μετά τῶν ὁμοδόξων ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν οὔτε ἀπό τῶν θεολογικῶν διαλόγων μετά τῶν ἑτεροδόξων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπεφασίσθησαν πανορθόδοξως, ἡ συνέχισις δέ αὐτῶν ἐπεκυρώθη ὑπό Προσυνοδικῶν Διασκέψεων καί ὑπό τῆς προσφάτως κατὰ τό παρελθόν ἔτος εἰς Φανάριον συνελθούσης Συνάξεως τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὑπό τήν Προεδρείαν τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου. Τό Πατριαρχεῖον θεωρεῖ ὑποχρέωσιν αὐτοῦ τόν διάλογον τοῦτον πρὸς ἄρσιν τῶν προκαταλήψεων, τοῦ φανατισμοῦ καί τῆς ἀποξενώσεως, θεραπείαν τῶν πληγῶν τοῦ παρελθόντος καί προσέγγισιν καί βαθυτέραν γνῶσιν τῆς ἀληθείας ὑπό τῶν Ἐκκλησιῶν, μετά τῶν ὁποίων διαλέγεται καί πρὸς ἐξομάλυνσιν τῆς ὁδοῦ διὰ τήν ποθητὴν ἔνωσιν, πρὸς τήν ὁποίαν ἡ ὁδός εἶναι εἰσέτι μακροτάτη καί μετά πολλῶν ἐμποδίων. Ἡ ἔνωσις αὕτη τῶν Ἐκκλησιῶν καί τό ἐπιστέγασμα αὐτῆς, τό κοινόν ποτήριον, προϋποθέτει τήν ἐνότητα τῆς πίστεως κατὰ τό πρότυπον τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία θά ἔλθῃ, ὅταν ὁ φωτισμός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γίνῃ δεκτός ὑπό πάντων εἰς τήν πληρότητα Αὐτοῦ.

Ὑπό τὰς ὡς ἄνω ταύτας προϋποθέσεις, τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων μετέχει εἰς τόν θεολογικόν διάλογον μετά τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ἄλλων χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν, τῶν δεχομένων τό Σύμβολον τῆς Πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ 1^{ης} Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καί εἶναι καί μέλος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

Το ἔργον τοῦτο τελεῖ τό Πατριαρχεῖον στοιχοῦν ἀπολύτως εἰς τὰς ἀρχάς καί τούς ὅρους τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί τῆς παραδόσεως ἡμῶν καί προβάλλον αὐτάς εἰς τούς χριστιανούς τῶν Ὁμολογιῶν μετά τῶν ὁποίων συνδιαλέγεται.

Ἐν κατακλείδι, τό Πατριαρχεῖον σημειώνει ὅτι τό ἔργον τοῦ διαλόγου δέν εἶναι

ἔργον ἰδικόν μας, ἀλλά τοῦ Θεοῦ. Εἰς τοῦτο ἐκάλεσεν ἡμᾶς ἡ χάρις Αὐτοῦ συνεργούς. Ἡ ἔνωσις θά ἐπέλθῃ, ὅταν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπιπέσῃ εἰς ἔδαφος, τό ὁποῖον θά ἔχῃ καλλιεργηθῇ καί προετοιμασθῇ μέ τόν διάλογον τῆς ἀληθείας ἐν ἀγάπῃ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder